

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Praxis Beneficiorvm D. Petri Rebvffi Montispessvlani
Ivrvvm Doct. Ac Comitiss, Ivrisqve Pontificii Ordinarii
Professoris Paris. & ibidem in supremo Senatu Causarum
Patroni**

Rebuffi, Pierre

Coloniae, 1610

X. Quæst. An nouæ constitutiones Apostolicæ obstent Ordinariis
Germaniæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63686)

QVÆSTIO X.

An noua Constitutiones Apostolicæ inducentes Priuationem ipso iure, cū reſeruatione beneficiorum, non obſtent Ordinariis Germaniæ, vt ſic vacantiæ beneficia in ſuis meſibus conferre valeant?

Dubium hoc proponit Granutius in *Dra. Simonetta de Reſer. q. 90.* in caſu priuatorum propter hæreſim, quorū beneficia Pius V. perpetua conſtitutione reſeruauit: Et multa inuoluendo, de conſtitutione in Germania non publicata, nõ recepta &c. nihil reſoluit. *Supra q. 4.* ſatis oſtendimus Legē Romæ publicatam conſtringere omnes Chriſtianos. Sed circa huius quæſtionis dubiæ reſolutionem cardo in eo verſatur, an huiusmodi conſtitutiones & Concordata ſe inuicem compatiuntur. In hoc duplex caſus venit conſiderandus. Nam, vel ſententia declaratoria priuationis fertur per Pontificem, aut per Nuncium Apoſtolicum, aut per Pontificis ſpeciale reſcriptum, & tunc non eſt dubium priuati beneficia conferre ſolū Pontificem, vel Legatum, ſi Indultum habeat, non ſolum vigore nouæ Pontificiæ conſtitutionis, ſed etiam vi ipſorum Concordatorum, quia textus clarè loquitur. *ibi.* Per nos, ſeu authoritate noſtra priuatorū &c. Nec reſert quod Granutius dicat loco citato, textum illum non eſſe textum Concordatorum, ſed Conſtitutionis ad Regimen intrat in concordata, niſi quatenus modificatur in ſubſequenti textu eorundem Concordatorum.

Quando verò declaratio incurſæ pœnæ (V. G. propter hæreſim, vel ob non publicatam reſignationem, vel commiſſam confidentiam Symoniacam &c.) fit per Ordinarium ordinaria authoritate, & in Ordinarii meſe, tunc dubium oritur, an Ordinarius in Germania poſſit conferre, nõ obſtantibus nouis conſtitutionibus Apoſtolicis reſeruationem importantibus. Et quidem pro affirmatiua facit, quod priuilegia conſeſſa per Concordata ſint la-

tiſſimè interpretanda vt ſi favorabilia. *Caf. ſad. deciſ. vnica. incip. Concordata Germaniæ, non. 2. de pact.* Secundò quia hæretici beneficia poſſe conferri per Ordinarium in ſuis meſibus Rota Romana aliàs (vt Granutius d. loco. nu. 10. reſert) præſuppoſuit ex Achille de Graſ. tunc Auditore, poſtea Cardinali, *deciſ. 161.* Tertio, quia per generalem diſpoſitionem nunquam tollitur peculiare priuilegium, *Gabriel. de legibus, Concl. 1.* quod confirmatur ex factò Gregorii XIII. circa reſeruationem meſium Apoſtolicorum dicentis, ſe Concordata lædere nolle.

Sed his, & ſimilibus non obſtantibus, 8 negatiua de iure eſt verior, & recepta de ſtylo Curiæ, qui ſus facit, & probatur riuoſa ratione, quod Pontifex concordando cum Germanis ſibi nec voluit, nec potuit ligare manus, ad decernendas, & conſtituendas pœnas in delinquentes quoſcunque: Si ergo poſtea Vicario Chriſti piſſimo Pio V. (in cuius ore frequenter fuit ſancta illa vox: *Fiat iuſtitia & pœreat mundus*) viſum fuit, hæreticos eſſe puniendos priuatione beneficiorum cum reſeruatione, non eſt ratio, cur ab hac pœna excludamus Germanos, hoc ſæculo, proch dolor, in hæreſim tam procliuos.

Confirmatur ſecundò, quod nunquam 9 auditum eſt in Germania conuulſiſſe Ordinarium beneficia vacantiæ ob non publicationem, etiam ſi terminus ad publicandum neglectus exſpirauerit in meſe Ordinarii. Sed Papa tam contra Germanos, quam quoſcunque alios ſignat paſſim ſupplicationes ob non publicationē, nulla habita ratione, in quo meſe termino elapſo beneficium vacauerit.

Tertio hæc conſuſio negatiua clarè 10 deducitur ex Bulla Sixti V. declaratoria Bullæ Pii V. contra confidentiam ſymoniacam admittentes. Nam cum Galli per ſua Concordata longè ampliorem Germanis habeant facultatem conferendi beneficia, tamen ligati ceſſebantur Reſeruatione Pii V. contra Confidentarios, & iuſtiſſimus Sixtus V. egrè referens Piiſſimam conſtitutionem in Gallia non

fuisse debite executioni demandatam, ad excitandos Ordinarios Galliae specialiter indulget, relaxando & moderando legem alias vniuersalem, vt Ordinarii Galliae conferant beneficia per Confidentiam vacantia. Quod indultum omnino fuisset superfluum nullaq; dici posset relaxatio, si vigore Concordatorum idē potuissent, non obstante ¹¹ Pii V. reſeruatione. Hinc fortassis nō abs re foret, si S. D. N. simile indultum daret Germanis Episcopis, ad conferendū beneficia tā haereticorum, quam aliorū in S. Canones delinquentium, quorū beneficia per Apostolicas constitutiones alias reſeruatā censentur: saluo iure praueutionis: sic Germani Gallis non viderentur inferiores, & pro dubio huius quaestionis, ius ¹² certū haberemus. Interim ad argumenta pro affirmatiua parte posita respondemus Ad primā, priuilegia non tam late esse interpretanda, vt per talem interpretationē ligentur manus Summi Pontificis, ad statuendam conuenientē poenam, in delinquentes contra fidem, vel Apostolica mandata. Ad secundum respondemus, Illustrissimum Cardinale de Grassis (qui vixit tempore Iulij. II. circa Annum. 1703.) fecisse suas decisiones 70. annis ante Constitutionem Pii V. proinde Granutius parū apte adducit illius auctoritatem. Ad tertium, sicut ad primum. Quibus adde, quae scribit Flamin. lib. II. quaest. 8. resoluendo: Sic priuatorum ipso iure beneficia vacare in Curia, ex eo, quod sententia priuationis per legem inducta, censetur lata in Curia, iuxta decis. Rota. 36. de praeb. in antiq.

QVÆSTIO XI.

An Ordinarii valeant liberè conferre beneficia in suis mensibus vacantia, in quib. aliquis habet Regressum, vel ius Coadiutoria

¹ **D**uplicem hanc quaestionem proponit Flam. Paris. lib. 6. quaest. vlt. num. 69. ex Cassad. decis. a. de part. & Puteo, qui lib. 3. decis. 226. eam late, & pulchrè resoluit, quod ordinarius non potest impedire ha-

bitentē Regressum, in quocunq; mense contingat vacatio, Quia regressus est continuatio quaedam primae iuris, & sic fingitur, quod nulla intercesserit vacatio.

Aliud verò dicendum in Coadiutoria, si quando concederetur in beneficiis Germaniae sine speciali derogatione Concordatorum, quia tunc Ordinarius non obstante tali Coadiutoria vteretur iure suo in suis mensibus. Verum in his non est nobis immorandum, cum sit de stylo, non dari in Germania maioribus beneficiis Coadiutores, nisi per electionē cū futura successione, per speciale Indultum Pontificis: Sic nuper 1593. in Coadiutorē Eystet. cum omnimoda administratione electus fuit Illustrissimus, & Reuerendissimus D. IO. ANNES CONRADVS à Gemingen, & Anno 1598. in Coadiutorē Passauiens. electus, & confirmatum vidimus Serenissimum D. D. LEOPOLDVM ARCHIDVCEM AVSTRIÆ. &c.

Et nunc circa Regressus longior disputatio cessat, stante decreto S. Concilij, Sess. 25. c. 7. prohibentis accessus, & regressus his verbis: Cum in beneficiis ecclesiasticis ea, quae haereditariae successione imaginè referunt, sacris constitutionibus sint odiosa, & Patrum decretis contraria, nemini in posterum accessus, aut regressus, etiam de consensu, ad beneficium ecclesiasticū cuiuscunque qualitatis, concedatur. Hocque decretum in quibuscunque beneficiis ecclesiasticis, ac etiam Cathedralibus Ecclesiis, ac in quibuscunque personis, etiam Cardinalatus honore fulgentibus locum habeat. Et sic accessus, regressus, & ingressus hodie exulant à Curia Romana, ac nemini conceduntur. Per hoc tamen nō sunt sublata regressus, qui conceduntur ob non solutionem pensionis, & qui inuenti sunt à iure, de quib. in c. si beneficia. ubi ad beneficia sua liberè reuertantur. de praeb. lib. 6.

Insuper inficiari non potest, quin possit Papa Regressus, Accessus, & Ingressus ad sui libitum concedere, & sic hanc viam de nouo aperire, propter omnimodam potestatem, quam habet in beneficiis in quibus est Dominus absolutus, vt deducit